

накътъ е дѣйствително свободенъ, и ако ся случи да падне въ робство, душевно остава не поробенъ.

У старѣхъ нашъ Исторіѣ ако и отъ чужды писанѣ и не добръ издиранъ пакъ има да ся прѣдставятъ доволно примѣры отъ високо юначество, достойны за подражаніе. Таквызъ сж были въ първытъ вѣмена отъ Кралеветъ ни Батай силный, който на умирање толкозъ жалилъ защо да не умре на войнѣ, Крумъ вѣрлыи, и Боянъ войвода, а въ великѣхъ съ гърцытъ борбѣ таквызъ сж ся показали Самуилъ пакъ, сынъ му Радомиръ Кросне, Владиславъ Буйный и отъ воеводитѣ по това вѣме Николица Врзлешко, Вачо Стрѣлухый, Кракра Лютый и дрѣ, и послѣ пакъ Ясень възобновитель, Иванъ Ясень третій; на послѣдне же вѣме Ясень Малый, Милошъ Момчилъ, и Велко Спарушъ. А доста пакъ образцы на истинно юначество сж показали въ усиленѣхъ вѣе вѣмена тогашныты дѣатели: Крали-Марко, Боленъ-Дуйчинъ, Хръковитый-Богданъ и толкозъ другы отъ послѣдородныты, безсмърнытъ въ паметѣхъ на народа и тѣи славно възпѣванѣхъ въ народныты пѣсни, който не сж имали за нищо своитѣ злостраданія даже и смъртыхъ си за облегченіе на горестныхъ судьбы на своитѣ си.

Безстрашіето е извънредна сила на душыхъ, която възвышава челоуѣка надъ метежитѣ, безредицытъ, смутоветѣ и изобщо надъ нечаянныты бури и вълненія, който многожды възникватъ въ общества. Чрѣзъ него юнацитѣ си оставатъ въ тихо състояніе и спазватъ свободно употребеніето на разума си испрѣдъ голѣмыты опасности отъ който ся намѣрятъ обиколени.

Кой е богатъ и кой сиромыхъ.

Кой умира богатъ?

— Богатъ е онзи и само онзи който кога умре остави на земѣхъ пары малко или много или николко, но си има тамо горѣ на небето съкровище неисчерпаемо, приготвено чрѣзъ добрытъ му на този свѣтъ дѣла.

Кой умира сиромыхъ?

— Сиромыхъ умира онзи челоуѣкъ който, колкото голѣмо богатство и да е оставилъ подиръ смъртыхъ си, не си е приготвилъ съкровище на небето, чрѣзъ милостынѣ, челоуѣколюбіе и съ другы добры дѣла на животъ.